

MOČNIK, rad augsburškoga majstora GDW, o. 1740. Zagreb, Riznica katedrale

U Rijeci je patentom od 1774. također dekretirano pečaćenje zlatarskih radova. Poznati su po imenu mnogi zlatari i njihovi radovi iz ranoga XIX. st. (srebreno kandilo *braće Benussi* u crkvi Sv. Jerolima u Rijeci iz 1810. kadionica i navicula iste crkve, djela *Luigija Benuzzija* iz 1815). Na Rijeci je 1828. bilo sedam zlatara.

O stanju zlatarstva u dijelu Hrvatske odnosno Slavonije, koji je potkraj XVII. st. oslobođen od Turaka svjedoče popisi obrtnika. U popisu iz 1697. spominje se *Duro Stefanović* u osječkoj Tvrđi, zacijelo autor okova pakranskoga evanđelja iz 1661; osim njega radili su u to vrijeme i osječki zlatari *Marijan Bartolović*, *Martin Subvan*, *Matija Stipanić* i *Marijan Šimunović*.

Kralj Karlo III. potvrdio je 1723. povlastice osječkoga zlatarskog ceha koji je tada imao četiri člana. Primjer osječkoga zlatara *Franje Stefanovića* (njegova se trgovina spominje oko 1746; 1752–55. bio je gradski načelnik) pokazuje do kakvoga se gospodarskoga i društvenog položaja mogao tada uzdići sposoban majstor. Kaluđeri Slatinskoga Drenovca dali su 1785. u Osijeku izvesti srebrni pozlaćeni putir. Pečat AM 12, kojim je označen taj putir, nalazi se i na kandilima manastirske crkve u Pakri, vjerojatno djelima osječkih majstora.

U Požegi je 1702. bilo osam zlatara, odreda domaćih ljudi (*Mihajlo* i *Nikola Tomić*, *Mijo Matković*, *Marko Aničić*, *Šimun Sremčević*, *Mato Ilić*,